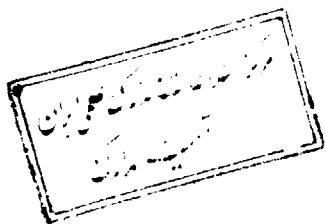

۱۴۷۸ / ۱۲۱ / ۱۲

دانشگاه تبریز

دانشکده کشاورزی

گیاهپزشکی

پایان نامه:

برای دریافت درجهٔ کارشناسی ارشد در رشته بیماری‌شناسی گیاهی

عنوان:

بررسی مقاومت ارقام و لاین‌های پیشرفت‌گندم نان نسبت به زنگ زرد
گندم در مراحل گیاهچه‌ای و گیاه کامل و تعیین احتمالی ژنوتیپ آنها با
استفاده از نظریه ژن برای ژن

استاد راهنمای:

دکتر محمد ترابی

۱۳۷۸/۵/۱۵

استادان مشاور:

دکتر مصطفی ولی‌زاده و Dr. Roy Johnson

پژوهشگر:

کیومرث نظری

شماره ۱۹

۱۳۷۷ ماه دی ۲۶۷۲

این پایان نامه را فاضحانه به محضر:

پدر و مادر بزرگوارم، که گذشت و فدایکاری را

همسر مهربانم، که صبر و مهربانی را

و به گشاورزان زمینکش، که لذت امید و بازآوری را

به من آموخته‌اند، تقدیم می‌نمایم

سپاسگزاری

حمد و سپاس خدای را که لذت آموختن را بر من ارزانی داشت و توفيق داد تا مقطع دیگری از تحصیلات را به پایان رسانم.

از آقای دکتر محمد ترابی استاد راهنمای محترم اینجانب و ریاست محترم واحد پاتولوژی غلات که در تمام مدت فعالیت های تحقیقاتی اینجانب و خصوصاً در اجرای این پژوهش همواره راهنمائی صبور، دوستی همراه و همکاری دلسوز بوده اند، صمیمانه تشکر و سپاسگزاری می شود.

از آقای دکتر Roy Johnson مشاور محترم اینجانب که در خصوص پایه ریزی و درک مباحث ژنتیک مقاومت در این پژوهش و در اختیار گذاشتن منابع و بذور مورد استفاده مرا یاری داده اند، تقدیر و تشکر می شود.

از آقای دکتر مصطفی ولیزاده باخاطر تقبل مشاورت اینجانب و راهنمائی های ارزشمند اصلاحی در اجرای این تحقیق صمیمانه سپاسگزاری می شود.

از آقای دکتر عباس سعیدی ریاست محترم بخش تحقیقات غلات مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر به پاس مساعدت و همکاری در اجرای این پژوهش تشکر و قدردانی می گردد.

از سرکار خانم ها نسرین طلائی و زهره بیات، همکاران محترم گلخانه های زنگ زرد واحد پاتولوژی غلات که همواره در تمام مراحل اجرای این تحقیق از هیچ مساعدتی دریغ نورزیده اند، صمیمانه قدردانی می شود.

از زحمات همکاران رحمتکش این گلخانه، سر کار خانم رمضانی، آقایان حبیب پور، مصراًبادی و عابدینی که با تقبل زحمت در اجرای آزمایشات گلخانه ای و مزرعه ای بنده را یاری نموده اند، قدردانی می شود.

از همکاری و مساعدت مسؤولین فنی گلخانه های مؤسسه حقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، آقایان لطفی مهر، سالاری، مایلی و طاهری سپاسگزاری می شود.

از آقای مهندس عبدالرسول غفاری ریاست محترم بخش آمار و کامپیوتر مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر که با صبر و حوصله فراوان در تمام مراحل انجام محاسبات آماری و تهیه این پایان نامه با روی گشاده پذیرای اینجانب بوده اند، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

در انجام محاسبات کامپیوتری از کمک و راهنمائی های آقایان مهندس تجاسب، مهندس مهرور و مهندس سمیع زاده بهره بسیار برده ام، که بدینوسله از رحمات ایشان قدردانی می گردد.

از سر کار خانم ها بازگشا و شهسوار بخاطر رحماتی که در تایپ کامپیوتری این پایان نامه متقبل شده اند، تشکر می شود و از سر کار خانم مهندس تکاپوی نیز بخاطر راهنمائی در انجام امور کامپیوتری تقدیر و تشکر می شود.

در نهایت از همسر مهربانم بخاطر آنچه را که از او و فرزند دلبنده من در طول تمام مدت زندگی مشترک، و بویژه در طی انجام این تحقیق دریغ کرده ام، صمیمانه پوزش طلبیده و از همه آنچه که ایشان به من اهداء کرده اند، تقدیر و تشکر می نمایم.

بسمه تعالیٰ

نام خانوادگی دانشجو: نظری	نام: کیومرث
عنوان پایان نامه: بررسی مقاومت ارقام و لاینهای پیشرفتی گندم نان نسبت به زنگ زرد گندم در مراحل گیاهچه ای و گیاه کامل و تعیین احتمالی ژنتیک آنها با استفاده از نظریه ژن برای ژن	عنوان پایان نامه: بررسی مقاومت ارقام و لاینهای پیشرفتی گندم نان نسبت به زنگ زرد گندم در مراحل گیاهچه ای و گیاه کامل و تعیین احتمالی ژنتیک آنها با استفاده از نظریه ژن برای ژن
قطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: مهندسی کشاورزی-گیاهپزشکی گرایش: بیماری شناسی گیاهی دانشکاه: تبریز دانشکده: کشاورزی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۷۷/۱۰/۳۰ تعداد صفحه: ۱۷۹	قطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: مهندسی کشاورزی-گیاهپزشکی گرایش: بیماری شناسی گیاهی دانشکاه: تبریز دانشکده: کشاورزی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۷۷/۱۰/۳۰ تعداد صفحه: ۱۷۹
کلید واژه ها:	
زنگ زرد گندم، <i>Puccinia striiformis</i> West. f.sp. <i>tritici</i> مقاومت، تعیین نژاد، تعیین ژنتیک مقاومت، تجزیه به مؤلفه های اصلی، تجزیه کلاستر	
چکیده:	
به منظور ارزیابی مقاومت گیاهچه ای و گیاه کامل ۳۰۰ رقم و لاین پیشرفتی گندم ۱۰ جدایه از قارچ عامل بیماری زنگ زرد گندم (<i>Puccinia striiformis</i> West f.sp. <i>tritici</i>) به روش جانسون و همکاران (۱۹۷۲) تعیین نژاد گردیدند. نژاد های تعیین شده برای جدایه های جمع آوری شده از مناطق قوجان، منان (۲ جدایه)، کرج (۲ جدایه)، میاندوآب، گرگان، اردبیل، همدان و اهواز به ترتیب عبارت بودند از: ۱۳۴E40A⁺, ۷۰E16A⁺, ۱۳۴E134A⁺, ۶E32A⁺, ۲E14A⁻, ۲۰E2A⁺, ۶(۱۳۴)E14A⁺, ۶E0A⁻, ۱۳۴E134A⁺ و ۱۳۴E134A⁺. بر اساس نتایج تعیین نژاد جدایه های مذکور، ویرولاس برای ژنهای <i>Yr10</i>, <i>Yr9</i>, <i>Yr8</i>, <i>Yr7</i>, <i>Yr6</i>, <i>Yr2</i>, <i>Yr19</i>, <i>Yr7</i>, <i>Yr23</i>, <i>Yr22</i>, <i>YrA</i>, <i>Yr24</i>, <i>YrCV</i>, <i>YrND</i>, <i>YrSu</i> و <i>YrA</i> تعیین گردید. ویرولاس برای ژنهای <i>Yr2</i>, <i>Yr6</i>, <i>Yr2</i>, <i>Yr19</i>, <i>Yr9</i>, <i>Yr23</i>, <i>Yr22</i> و <i>YrA</i> بصورت مشترک وجود داشت. اگرچه نژاد ۱۳۴E134A⁺ برای جدایه های منان (۱ جدایه) و میاندوآب مشابه است، ولی قدرت تهاجمی جدایه منان بیشتر ارزیابی گردید. در ارزیابی مقاومت گیاهچه ای از ۵ نژاد ۱۳۴E134A⁺, ۷۰E16A⁺, ۱۳۴E134A⁺ (جدایه منان), ۶E0A⁻, ۶(۱۳۴)E⁻ ۱۴A⁺ و ۱۳۴E134A⁺ (جدایه میاندوآب) استفاده شد. گروه‌بندی بر اساس تیپ های آلدگی گیاهچه ای در محدوده های صفر تا ۲، ۳ تا ۶ و ۷ تا ۹ برای کلیه ژنتیک ها و همچنین گروه های بذری که بر اساس منشاء دریافت گروه‌بندی شده بودند، صورت گرفت. بر اساس این نتایج مشاهده گردید که روند کاهش درصد فراوانی ژنتیک ژن ۱۳۴E134A⁺ در محدوده تیپ آلدگی صفر تا ۲، که در نتیجه وجود مقاومت کامل حادث می شود، با افزایش توان بیماری زائی و ویرولاس نژاد مورد استفاده، شدیداً افزایش می یابد. این موضوع متأثر از حضور ژنهای مقاومت گیاهچه ای در این ژنتیک ها می باشد. در ارزیابی مقاومت در شرایط مزرعه ای، نژاد ۱۳۴E134A⁺ (جدایه منان) استفاده شد. کلیه ژنتیک ها، تحت شرایط آبیاری مصنوعی کاشته شدند و در مراحل مختلف رشدی با اسپور نژاد فوق به روش پودرپاشی تلقیح مصنوعی گردیدند. یادداشت برداری از تیپ و شدت آلدگی در ۳ مرحله و به فواصل زمانی ۱۰ روز صورت گرفت و سطح زیر منحنی پیشرفت بیماری برای ژنتیک های مورد آزمایش بوسیله نرم افزار AUDPC محاسبه شد. در نتیجه مقایسه این عامل با تیپ های آلدگی گیاهچه ای نسبت به همین نژاد، مشخص گردید که تعدادی از ژنتیک ها دارای مقاومت در مرحله گیاه کامل هستند.	

ادامه چکیده پایان نامه:

نتایج حاصل از واکنش ژنوتیپ های مقاومت در شرایط مزرعه ای، عدم ویرولاس برای ژنهای Yr12، Yr13، Yr14 و Yr16، که از ژن های مقاومت در مرحله گیاه کامل هستند، را اثبات نمود. رقم Anza و لاین '73R' که هر دو حامل Yr18 هستند، بترتیب واکنش های MSS ۸۰ و MSMR ۳۰-۴۰ را نشان دادند. واکنش ژن Yr18 بصورت منفرد MSMR ۳۰-۴۰ ارزیابی می گردد.

در تعیین احتمالی ژنوتیپ های مقاومت از تیپ های آلدگی گیاهچه ای ۴۹ ژنوتیپ از منابع بذری مختلف نسبت به نژاد های $^{134}\text{E}134\text{A}^+$ و $^{70}\text{E}16\text{A}^+$ و $^{6}\text{E}0\text{A}^+$ (جدایه مغان) استفاده گردید. ضریب نهائی آلدگی و سطح نسبی زیر منحنی پیشرفت بیماری این ژنوتیپ ها نسبت به جدایه مغان در تعیین وجود ژنهای مقاومت مزرعه ای استفاده شدند. ژنهای Yr6، Yr7، Yr9، Yr22، Yr23 و YrA در حالت های منفرد و یا در ترکیب با یکدیگر در این ژنو تیپ ها تعیین گردیدند. در بعضی از این ژنوتیپ ها علاوه بر ژنهای فوق وجود ژن یا ژنهای مقاومت در مرحله گیاه کامل تعیین گردید. تعیین دقیق حضور هر یک از این ژنها به تنهائی، نیاز به طیف متنوع تری از نظر فاکتورهای ویرولاس فوق الذکر دارد.

به منظور کاهش داده ها در ژنوتیپ های مورد آزمایش، نتایج یادداشت برداری از تیپ های آلدگی برگ اول و برگ دوم، ضریب نهائی آلدگی برگ پرچم و سطح نسبی زیر منحنی پیشرفت بیماری در تجزیه به مؤلفه های اصلی مورد استفاده قرار گرفتند. بر اساس مقادیر ویژه مؤلفه های اصلی، ۳ مؤلفه تحت نام مؤلفه های ویرولاس بالا، ویرولاس متوسط و ویرولاس پائین تعیین و انتخاب شدند. داده های استاندارد شده مقادیر ۳ مؤلفه اصلی برای ۳۰۰ ژنوتیپ مورد آزمایش در تجزیه کلستر به روش کامینز^۱ استفاده شدند.

نتایج حاصل از کلستر بندی موجب تعیین ۴ کلستر گردید که در کلستر ۱، کلیه ژنوتیپ ها در مرحله گیاه کامل واکنش مقاومت نشان دادند و در کلستر ۲ ارقامی با صفت مقاومت اسلو راستینگ^۲ قرار گرفتند. در دو کلستر دیگر تنوع نوع مقاومت دیده شد.

1- K-means clustering

2- Slow rusting

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
۱- بررسی متابع	۲
۱-۱- میزبان (گندم)	۲
۱-۱-۱- تاریخچه	۲
۱-۱-۲- مبداء و سیر تکاملی	۴
۱-۱-۳- طبقه بندی گندم	۵
۱-۲- عامل بیماری زا: زنگ زرد گندم	۶
۱-۲-۱- اهمیت اقتصادی بیماری	۶
۱-۲-۲- تاریخچه و نام گذاری عامل بیماری	۷
۱-۲-۳- اپیدمیولوژی	۸
۱-۲-۴- میزبان های عامل بیماری	۱۰
۱-۲-۴-۱- میزبان واسط	۱۰
۱-۲-۴-۲- میزانهای ثانویه	۱۱
۱-۲-۴-۳- میزانهای اصلی	۱۲
۱-۲-۵- چرخه زندگی	۱۲
۱-۲-۶- کنترل بیماری	۱۳
۱-۲-۶-۱- عملیات زراعی	۱۴
۱-۲-۶-۲- کنترل شیمیائی	۱۴
۱-۲-۶-۳- استفاده از مقاومت ژنتیکی	۱۶
۱-۲-۶-۳-۱- هرمی نمودن زن های مقاومت	۱۷
۱-۲-۶-۳-۲- مدیریت استفاده از زن های مقاومت	۱۸
۱-۲-۶-۳-۳- مولتی لاین ها و مخلوط ارقام	۲۰
۱-۳- ژنتیک بیماری زائی در عامل بیماری زا	۲۲
۱-۳-۱- فرایندهای ایجاد تنوع ژنتیکی	۲۲
۱-۳-۲- فرم های اختصاصی	۲۳
۱-۳-۳- نزادهای فیزیولوژیک، بیوتیپ، نمونه و جدایه	۲۴
۱-۳-۳-۱- روش های تعیین نژاد	۲۶
۱-۳-۳-۲- زن های مقاومت به زنگ زرد	۲۶

۱-۴-۱-۴-۲-۱-۴-۳-۱-۴-۴-۱-۴-۵-۱-۴-۶-۱-۴-۷	- ژنتیک مقاومت میزبان - مقدمه - نظریه ژن برای ژن - سیر تکاملی سیستم های ژن برای ژن در مزرعه - کاربرد نظریه ژن برای ژن در تعیین ژنتیپ مقاومت ارقام - مقاومت های Race non-specific و Race specific - مقاومت پایدار - به نژادی برای مقاومت پایدار	۵۶ ۵۶ ۵۶ ۵۹ ۶۱ ۶۲ ۶۴ ۶۶
۱-۵-۱-۵-۲	- یادداشت برداری - مرحله گیاهچه ای - مرحله گیاه کامل	۶۷ ۶۷ ۶۸
۱-۶-۲	- روش های آماری چند متغیره - تجزیه کلاستر	۷۱ ۷۲
۲-۱-۲-۲-۲-۳-۲-۴	- مواد و روش ها - جمع آوری نمونه های زنگ - تکثیر - جمع آوری و نگهداری نمونه ها - تعیین نژاد نمونه ها	۷۴ ۷۴ ۷۴ ۷۶ ۷۶ ۸۴
۲-۵-۱-۲-۵-۲	- بررسی مقاومت - بررسی مقاومت گیاهچه ای - بررسی مقاومت در شرایط مزرعه ای	۸۶ ۸۶ ۸۶
۳-۱-۳-۱-۲-۳-۱-۳-۴-۱-۳	- نتایج و بحث - مطالعات گلخانه ای - تعیین نژاد با استفاده از ارقام افتراقی - تعیین ویرولانس با استفاده از لاینهای ایزوژنیک زنگ زرد - بررسی مقاومت گیاهچه ای - تعیین احتمالی ژن های مقاومت گیاهچه ای	۸۹ ۸۹ ۹۳ ۹۴ ۱۱۷

عنوان

صفحه

۱۲۳-----	۳-۲- آزمایش های مزرعه ای
۱۲۳-----	۳-۲-۱- بررسی وضعیت زنوتیپ های مقاومت گیاهچه ای و گیاه کامل
۱۲۵-----	۳-۲-۲- بررسی مقاومت در مرحله گیاه کامل
۱۲۸-----	۳-۳- نتایج تجزیه و تحلیل آماری
۱۲۸-----	۳-۳-۱- کاهش داده ها به روش تجزیه به مؤلفه های اصلی
۱۴۶-----	۳-۳-۲- تجزیه کلاستر
۱۵۵-----	۴- منابع مورد استفاده
۱۵۵-----	۴-۱- منابع فارسی
۱۵۶-----	۴-۲- منابع لاتین

مقدمه

گندم معمولی *T. aestivum L.* em Thall در مناطق وسیعی از محدوده‌های شرایط آب و هوایی در سراسر جهان کشت می‌گردد و در واقع سازگارترین گیاه در بین گونه‌های مورد کشت و زرع غلات است. اغلب اراضی زراعی کره زمین به کشت گندم اختصاص یافته است. گندم مقام اول را از نظر تغذیه مستقیم انسان دارد است و تولید آن در بالاترین سطح نسبت به سایر محصولات کشاورزی بدست می‌آید(بریگل و کورتیس، ۱۹۸۷). تولید آن بین عرض‌های جغرافیایی ۳۰ و ۶۰ درجه شمالی و ۲۷ و ۳۰ درجه جنوبی مرکز شده است(نوتونسون، ۱۹۵۵). گندم به دلیل ارزانی و فراوانی، در الگوی غذایی سه چهارم جمعیت جهان جایگاه مهمی دارد(بی‌نام، ۱۳۷۷). گندم دارای خواص پخت منحصر بفردی است که مهمترین آن خاصیت کششی^۱ گلوتن آن است میزان و کیفیت گلوتن تولید شده بوسیله هر ژنتیپ^۲ از اولین موارد تعیین کیفیت آرد است(بوشوک و راگلی، ۱۹۷۴).

برخلاف سایر غلات و دیگر محصولات، گلوتن می‌تواند باعث ورآمدن خمیر شده و طی تشکیل سلولهای کوچک گازی می‌تواند موجب حفظ دی‌اکسیدکربن تولید شده در طی فرآیند تخمیری مخمرها گردد(اینگلت، ۱۹۷۴؛ کوتون و پونته، ۱۹۷۴؛ بوشوک و رایگلی، ۱۹۷۴ و بریگل، ۱۹۸۰). نان تخمیری و غیر تخمیری غذای پایه انسان در طی طول تاریخ بوده‌اند و احتمالاً برای زمان‌های طولانی بعنوان غذای اساسی تولید شده از گندم استفاده شده‌اند. علاوه بر تغذیه مستقیم، گندم به شکل غیر مستقیم در مصرف دام و طیور و صنایع نقش بسزایی در زندگی انسانها ایفا نموده است(میلر، ۱۹۷۴ و ریتز، ۱۹۶۷).

براساس اطلاعات سازمان خواربار و کشاورزی جهانی، فائو^۳، در سال ۱۹۹۷ سطح زیرکشت گندم جهان ۲۲۸ میلیون و ۳۳۶ هزار هکتار بوده است که معادل ۱۶٪ از مجموع زمین‌های زیر کشت جهان است. براساس آخرین آمارگیری در سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶ سطح زیر کشت گندم در ایران ۶ میلیون و ۲۲۹ هزار هکتار بوده است که سهمی برابر ۲/۸ درصد از کل اراضی زیر کشت گندم جهان را در بر می‌گیرد. اراضی زیر کشت گندم کشور در مجموع نیمی از اراضی زیر کشت زراعی کشور را شامل می‌شود. از کل اراضی زیر کشت گندم کشور، ۳۶ درصد را آبی و ۶۴ درصد را اراضی دیم تشکیل می‌دهند. براساس آخرین اطلاعات منتشر شده از سوی فائو، مقدار تولید گندم جهان در سال ۱۹۷۷ ۱۹۷۷ ۶۰ میلیون تن بوده است. تولید گندم ایران در سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶ برابر ۱۰ میلیون تن بوده است که سهمی برابر ۱/۷ درصد از کل تولید جهان را در بر دارد. در سال ۱۹۹۷، متوسط عملکرد گندم در سطح جهان، ۲۶۳۴ کیلوگرم در هکتار بوده است و در سال زراعی ۱۳۷۵-۷۶، عملکرد در هکتار گندم در ایران به طور متوسط ۱۵۹۵ کیلوگرم (آبی و دیم) در هکتار بوده که نسبت به متوسط جهانی ۶۰/۶ درصد است(بی‌نام، ۱۳۷۷). وجود ارقام پر محصول و پاکوتاه با پتانسیل کودپذیری بالا و نیز توسعه کشت ارقام با ریخته ژنتیکی یکسان بعد از انقلاب سبز^۴ در سطح جهان در کنار تبادل مواد ژنتیکی بین کشورهای مختلف باعث گردیده است که آفات و امراض گیاهی که از مهمترین عوامل جلوگیری کننده توسعه کشت و یا کاهش شدید محصول می‌باشند، هم سنگ با سایر عوامل موثر در افزایش عملکرد مورد توجه قرار گیرند. گندمهای دوروم و نان مورد حمله تعداد زیادی از آفات و بیماری‌های گیاهی قرار می‌گیرند(هاجت و همکاران، ۱۹۸۷؛ شینر، ۱۹۸۷؛ ویز، ۱۹۸۷؛ زیلینسکی، ۱۹۸۳ و جونز و کلی‌فورد، ۱۹۸۳).

بعضی از این عوامل بیماری را^۱ و آفات در محدوده وسیعی دیده می‌شوند و بعضی در مناطق محدودی ظاهر می‌گردند، بعضی خسارت بسیار شدیدی به محصول وارد می‌سازند و بعضی دارای خسارت کمتری هستند(مکینتاش، ۱۹۸۸). زنگ‌های غلات(زنگ زرد یا نواری^۲، قهوه‌ای یا برگی^۳ و سیاه یا ساقه^۴) از مهمترین بیماری‌های گندم می‌باشند، که نه تنها از نظر میزان خسارت، پراکنش و نقش باز آنها در تغییر سرنوشت ملت‌ها، بلکه از نظر پیچیدگی روابط فی مابین آنها با میزان هایشان و بالاخص گندم، در شکل‌گیری و توسعه فعالیت علمی و تحقیقاتی نقش بسزایی داشته‌اند(مکینتاش و همکاران، ۱۹۹۵).

زنگ زرد گندم با عامل *Puccinia striiformis* Westend f.sp. *tritici* که از عوامل بیماری‌زایی قارچی از راسته Uredinales و رده Basidiomycets می‌باشد در مناطق سرد و مرتفع مهمترین بیماری گندم است (مکینتاش، ۱۹۹۸).

این بیماری نسبت به زنگ سیاه و قهوه‌ای دارای درجه حرارت بهینه پائین‌تری جهت رشد و نمو می‌باشد(رولف و همکاران، ۱۹۹۲). در صورت وجود شرایط محیطی مناسب و میزان حساس خسارات هنگفتی در اثر همه جاگیر شدن^۵ این بیماری حادث می‌شود. خسارت بیش از ۷۰ درصد برای این بیماری گزارش شده است(مکینتاش، ۱۹۹۵).

در ایران این بیماری مهمترین بیماری گندم می‌باشد که خصوصاً در سال‌های اخیر باعث خسارت هنگفتی گردیده است، کاهش محصول در اثر این بیماری در سال زراعی ۱۳۷۱-۷۲، حدود ۳۰ درصد محصول کل کشور گزارش شده است(ترابی و همکاران، ۱۹۹۵).

علیرغم موثر بودن سموم قارچ کش در کنترل این بیماری، در اکثر نقاط دنیا کاربرد سوموم قارچ کش به دلیل هزینه اقتصادی کاربرد سوموم و آلایندگی محیط زیست چندان ابزار مناسبی نبوده است. راهبردهای موثر استفاده از ارقام مقاوم در کنترل زنگ زرد گندم به دلیل وجود منابع مقاومت متنوع، سهولت در کاربرد و ایمنی در حفظ محیط زیست از گزند آلاینده‌های شیمیایی، مطمئن‌ترین و با صرفه‌ترین روش جلوگیری از خسارت این بیماری است. کاربرد مقاومت وراثت‌پذیر در مقابل این بیماری بر پایه دانش ژنتیک مقاومت در میزان و ژنتیک بیماری‌زائی در عامل بیماری استوار است.

در این تحقیق ریخته ژنتیکی میزان و کیفیت بیماری‌زایی چند نمونه از قارچ عامل بیماری بالاستفاده از ارقام متمايز کننده نژادهای زنگ زرد گندم تعیین و با استفاده از آنها مقاومت تعدادی از ارقام ولاینهای پیشرفتگندم در مراحل گیاهچه‌ای و گیاه کامل مشخص گردیده است. تعیین ژنوتیپ ناشناخته مقاومت در این ارقام^۶ با استفاده از نژادهای تعیین شده نمونه‌های مورد استفاده به کمک نظریه ژن برای ژن^۷(فلور، ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷) تا آنجا که طیف ویرولانس^۸ نژادهای مورد استفاده اجازه داده است مورد بحث و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. وضعیت مقاومت ژنوتیپ‌های مورد استفاده در مرحله گیاه کامل نیز مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج حاصل از این تحقیق در معرفی منابع مقاومت به جهت استفاده در برنامه‌های بهنژادی ملی و منطقه‌ای، نحوه و میزان استفاده از ارقام تجاری موجود و تصمیم‌گیری در جهت معرفی لاینهای پیشرفتگ برنامه بهنژادی و به منظور معرفی ارقام جدید قابل استناد می‌باشند.

1-Pathogen 2- Yellow or stripe rust 3- Brown or leaf rust 4- Black or stem rust 5- Epiphytic
6- Gene postulation 7- Gene-for-Gene hypothesis 8- Virulence spectrum

۱- بررسی منابع

۱-۱- میزبان (گندم)

۱-۱-۱- تاریخچه

واژه گندم عموماً به گونه‌هایی از جنس *Triticum* از تیره Gramineae=Poacea کشته و زرع قرار می‌گیرند. جنس *Triticum* جنس پیچیده‌ای است که شامل گروه‌های دیپلوبالوئید^۱، تترابالوئید^۲ و هگزابالوئید^۳ می‌باشد. اگر چه گونه‌های متعددی از این جنس طی سال‌های متعددی مورد کشت و کار قرار گرفته‌اند، اما در حال حاضر کشت آن اغلب منحصر به گندمهای تترابالوئید دوروم (*T. aestivum*) و یا گندمهای هگزابالوئید معمولی یا گندم نان (*T. turgidum* L.) شده است (نات، ۱۹۸۹).

گفته می‌شود که موطن اولیه گندمهای گروه *Monococcum* که دیپلوبالوئید نامیده می‌شوند، در آسیای صغیر بوده است و گندمهای گروه *Dicoccoides* که تترابالوئید هستند در جنوب غربی آسیا (ایران، عراق، سوریه و فلسطین)، جمهوری مصر و اتیوپی می‌باشد. قدیمی‌ترین گندم کشف شده، از این نوع بوده که ضمن حفاری در اطراف رودخانه نیل بدست آمده است و مربوط به ۴۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح می‌باشد. یکی از باستان شناسان به نام شوین فورث^۴ گندمهای مومیایی شده از نوع *Dicoccoides* را در اطراف این رودخانه کشف کرده است. به این دلیل حدس زده می‌شود که گندمهای زراعی لخت این گروه مثل *T. turgidum* و یا *T. durum* از زمان‌های بسیار قدیم در شمال و شمال شرقی آفریقا (جمهوری عربی مصر و اتیوپی)، شمال غربی ایران و همچنین شمال هندوستان کاشته می‌شده‌اند. به عقیده تاریخ‌نویس معروف چینی زی‌ماتین^۵ از ۲۷۳۷ سال قبل از میلاد مسیح در چین این قبیل گندمها به عمل می‌آمدند. همچنین از زمان‌های گذشته در کشورهای یونان باستان و روم قدیم این گونه گندمهای لخت کاشته می‌شده‌اند. باستان شناسان شوروی سابق بعضی از انواع گندمهای لخت این گروه را در جمهوری آذربایجان کشف کرده‌اند که مربوط به ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح بوده است.

مبدأ اصلی گندمهای زراعی پوشینه دار گروه *Speltoides* بطور دقیق معلوم نیست، ولی به گفته هرودوت^۶ و پلینیوس^۷ این نوع گندمها به خصوص *T. spelta* از زمان‌های بسیار قدیم در جمهوری عربی مصر کاشته شده است. تئوفراست^۸ (وفات ۲۸۶ سال قبل از میلاد مسیح) در کتاب خود به نام تاریخ گیاهان از گندمهای گونه *T. spelta* چنین یاد کرده است:

"از گندمهای بولافها و جوها گندم *T. spelta* قادر است به خوبی در زمین رشد و نمو نماید و دارای ریشه و ساقه‌های قوی بشود"

مبدأ اصلی گندمهای زراعی لخت گروه *Speltoides* جنوب و جنوب غربی آسیا است و نیز در حفاری‌هایی که در اروپا انجام گرفته است انواع *T. compactum* بدست آمده است که مربوط به ۲۵۰۰ تا ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح بوده است. علاوه بر این در بعضی از کشورهای اروپایی مثل مجارستان، شمال ایتالیا، جنوب آلمان، چکسلواکی و جنوب فرانسه گندمهایی از انواع *T. compactum* و *T. vulgare* بدست آمده‌اند که مربوط به ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح بوده‌اند.

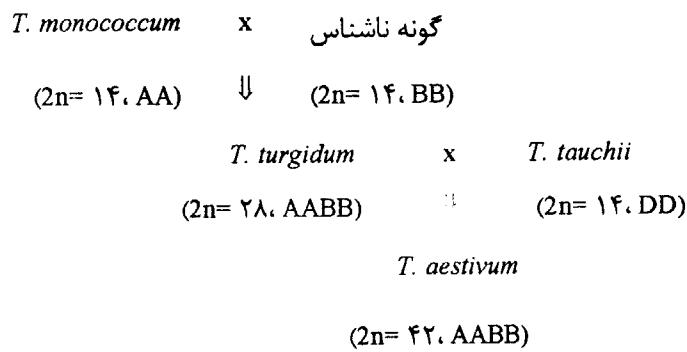
1- Diploid 2- Tetraploid 3- Hexaploid 4- Schwein Forth 5- Sze Matien 6- Herodotus
7- Plinius 8- Theopherastus

۱-۱-۲- مبدأ و سیر تکاملی

گندم (*T. aestivum* L.) ترکیبی از گونه‌های آلوهگزاپلوبئید^۱ با ژنوم $2n=42$ و دارای کروموزوم است که در اثر دورگ بین گندمهای امر^۲ زراعی (*T. turgidum*) با ژنوم $2n=42$ و تعداد کروموزوم ۲۸ و گونه‌ای از گرامینه‌های وحشی (*T. tauchii*) با ژنوم $2n=14$ و تعداد کروموزوم ۱۴ حاصل شده است (مکینتاش و همکاران، ۱۹۹۵).

ساکامورا (۱۹۱۸) نشان داد که انواع گندم در سه گروه با تعداد کروموزوم های ۱۴، ۲۸ و ۴۲ قرار دارند. بنابر این عدد پایه کروموزومی و تعداد کروموزومهای موجود در یک ژنوم ۷ می‌باشد. متعاقب تحقیقات ساکامورا، کیهارا (۱۹۱۹ و ۱۹۲۴) تحقیقات بسیار گسترده‌ای را بر روی گندم و خویشاوندان نزدیک آن با استفاده از تجزیه و تحلیل ژنومی^۳ آغاز کرد. ساکس (۱۹۲۲) نیز خصوصیات سیتولوژیکی حاصل از تلاقی‌های بین سه گروه کروموزومی (۱۴، ۲۸ و ۴۲ کروموزومی) را مورد مطالعه قرار داد.

ژنوم‌های A در سه گونه بالا طی نسل‌های متتمادی جدا شده‌اند. این تمایز که ممکن است همراه با جابجایی کروموزومی نیز باشد بدون شک به وقوع پیوسته است. در تلاقی بین گندمهای اینکورن^۴ و دوروم کمتر از ۷ جفت کروموزم ممکن است بوجود آید و یا در نتیجه جابجایی کروموزومی حالت ۴ برابری کروموزومی حاصل شود. پس از دوره‌های متتمادی تکاملی، ژنوم‌های مشترک در گونه‌های مختلف در سطوح مختلفی از تنوع می‌توانند وجود داشته باشند. با این وجود، تجزیه و تحلیل ژنومی در شناسایی ارتباط بین ژنوم‌ها در گونه‌های *Triticum* های زراعی مطابق شکل ۱-۱ تکامل پیدا کرده‌اند.

شکل ۱-۱- مبدأ تکاملی گندم دوروم (*Triticum turgidum*) و گندم نان (*T. aestivum*)

در این سیر تکاملی دهنده ژنوم D، گونه *Aegilops squarrosa* (در حال حاضر اغلب *T. tauchii* نامیده می‌شود) بوده است. گونه دهنده ژنوم B هنوز مشخص نشده است، هرچند که حدس زده می‌شود گونه‌ای از گروه *Sitopsis* (که اغلب در حال حاضر در جنس *Triticum* جای داده می‌شوند) دهنده این ژنوم باشند (کربای و کاسپیرا، ۱۹۸۷؛ میلر، ۱۹۸۷ و مکینتاش و همکاران، ۱۹۹۵).

۱-۱-۳- طبقه بندی گندم

اصولاً جنس *Triticum* گونه هایی را شامل می شود که دارای ژنوم A باشند. هر یک از سه سطح پلوفیدی^۱ مقدمتاً براساس خصوصیات ظاهری در دو یا چند گونه (جدول ۱-۱) قرار داده شده اند (مکینتاش و همکاران، ۱۹۹۵ و نات، ۱۹۸۹).

جدول ۱-۱- اسامی گونه ها، فرمول ژنوم و هم نام های جنس *Triticum* و خویشاوندان نزدیک به آن

گونه	ژنوم	هم نام ها
1- DIPLIODS		
<i>Triticum monococcum</i> L.	AA	<i>T. boeticum</i> Bioss
<i>Triticum comosum</i> (Sibth. & Sm.) Richter	MM	<i>Aegilops comosa</i> Sibth. & Sm.
<i>Triticum speloides</i> (Tauch) Gren ex Richter	SS	<i>Ae. speloides</i> Tausch
<i>Triticum tauchii</i> (Coss.) Schal.	DD	<i>Ae. squarosa</i> L.
<i>Triticum umbellatum</i> (Zhuk.) Bowden	UU	<i>Ae. umbellatum</i> Zhuk.
<i>Secalea cereale</i> L.	RR	
2- TETRAPLOID		
<i>Triticum turgidum</i> L.	AABB	<i>T. dicoccoides</i> Körn <i>T. dicoccum</i> Schronk <i>T. durum</i> Desf.
<i>Triticum timopheevii</i> (Zhuk.)	^AGG	<i>T. timopheevi</i> Zhuk. <i>T. araraticum</i> Jakubz.
<i>Triticum ventricosum</i> Ces.	DDUnUn	<i>Ae. ventricos</i> Tausch
3-HEXAPLOIDS		
<i>Triticum aestivum</i> L.	AABBDD	<i>T. macha</i> Dek. & Men. <i>T. spelta</i> L. <i>T. vulgare</i> Host
<i>Tinopyrum intermedium</i> (em Thell. Host)	E1E1E2E2 XX	<i>Agropyrum intermedium</i>
4-DECAPLOID		
<i>Tinopyrum pontium</i>		<i>Agropyrum elongatum</i>
<i>Lophopyrum pontium</i> (Podp.) Löve		<i>Lophopyrum pontium</i> (Podp.) Löve